

Královny nocí

Dalibor Janda

Když slunce růžový,
k západu jde spát,
dá noci sklíčka hvězd,
a černou na kabát.

To chlapy lovce táhne ven,
za nekrásnější z žen.
a paní náhoda,
že rozhodla, za nás.

Natáhne budíkům,
na milování čas,
jsme loutky v rukou pána hvězd,
a necháme se vézt.

Královny nocí,
houpavé v bocích,
zas vyšly ven,
jak lodky v moři,
před nimi hoří, pochodeň.
temnou nocí se plížím,
hmm a Tebe vyhlížím.

Jsem voják před bojem,
a všech bloudících král,
noc prošla pokojem,
a já sám stále stál,
zbyl ze mě kousek člověka,
a ulice mě obkléká.

Královny nocí,
houpavé v bocích,
zas vyšly ven,
v hlavě mi hoří,
ty nejkrásnější z nich se závojem,
couváš před mýma rukama,
jsi známá neznámá.

Královny nocí,
houpavé v bocích,
zas vyšly ven,
jak lodky v moři,
před nimi hoří, pochodeň.
temnou nocí se plížím,
hm a Tebe vyhlížím.

Královny nocí,
houpavé v bocích,
zas vyšly ven,
v hlavě mi hoří,
ty nejkrásnější z nich se závojem,
couváš před mýma rukama,
jsi známá neznámá.
(2x)